temale." Ja läksiwad edasi, kui nõisa jõutsiwad rõõkisid õdetele oma nõu, ja ise olid kohe walmis tulemas, ning hakasi jäle koe poole tulema. Kui wana mehe wärtsikust mõõda pidid minema, tuli wana mees jäl wälja, läks keike noorema õe juure, wõtis käest kinni, ja tahtis minema hakata, weenad hakasiwad waastu waitles ja tülitsema; wanamees torkas igale ühele käpiga õla pihta, ja nemad nendest jäi kaksteistkümned kivi, noorema õega läks ago sisse, ja ütles temale. „Kas tea ka, et mul jõudat sees ei olegi - minu jõud on peaaluse patja sees." Ja läks metsa kõndima, kui ta õhtul koju tuli, oli pruut peaaluse patja liikega ihuses ära ehitanud, wana mees ütles: „Oh ja ruwal laps, minu jõud ei ole mitte peaaluse padja sees, waid ukse pama sees." Kui teisel päiwal, jäle wanamees kõndis

läks ehidas pruut ukse pama ihust ära, kui wanamees koju tuli, ütles ta. „Oh ja ruwal laps minu jõud ei ole mitte ukse pama sees, kui ja tahad ma ütlen sulle õiguft, minu jõud on ühes kohas kiwi kirikus ühe musta linnu sees." Teisel päiwal hakas noorem wend kodus arwama, et kus teised wennad nii kaua onete on ning läks taga otsma kui ta wanamee wärtsiku juure jõudis leidis oma pruuti jalt, ja pai kuulda mis teistega oli juhtunud, nad pidasiwad nõu kuida wanamehe kepi käte saia pruut ütles „et wanamehe jõud ühes kohas kirikus maasta linu sees on," ja andis peiksmehele leiwa koti liigi, se läks teele, oli tüki maad ära käinud köht oli tühi ja ta hakas kepikhomikud jõõma, ja ütles. „Kes minuga kepikhomikud tahab jõõa see astugu liigi." Siis tuli metsa hõrg